

“ผมเป็นเด็กเรียนหนังสือไม่เก่ง “มังกรหยก ผักสลัด” เด็กหนุ่มวัย 17 เป็นเจ้าของศูนย์การเรียนรู้ผักสลัดออร์แกนิก

เรื่องเล่าดีๆ ที่วิบูลรพา บล็อกรวมเรื่องราวที่เขียนโดยชาวที่วิบูลรพา

“ผมเป็นเด็กเรียนหนังสือไม่เก่ง ”

เป็นคำพูดที่น้องหยก หรือ จุลเทพ บุญยกรชนก

มักจะบอกกับทุกๆ คนอยู่เสมอ และเกือบทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพื่อนๆ หรือคนที่รู้จัก แม้กระทั่งคนในครอบครัวก็เชื่อเช่นนั้น

หยกกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งตลอดหลายปีของชีวิตกับระบบการศึกษาในโรงเรียน หยกมีผลการเรียนติดอันดับ 1 และ 2 เสมอถ้านับจากข้างหลัง ซึ่งเขาและพ่อแม่ก็ไม่ได้รู้สึกวิตกกังวลหรือเป็นทุกข์กับเรื่องตัวเลขเกรดเฉลี่ยในใบเกรด เพราะเขาสามารถทำความเข้าใจกับความคิดและรู้ว่าชีวิตต้องการอะไรมากกว่า

หยกก็ไม่ต่างจากเด็กหนุ่มม.ปลายทั่วไปที่มีความฝันอยากเรียนต่อในสถาบันต่างๆ และฝันของเขาคือ นายร้อย โดยเขาไม่สนใจค่าปรมาสาจากคนรอบข้างว่า เด็กเรียนไม่เก่ง เกรดไม่เคยถึง 2 อย่างเขาจะสอบเข้านายร้อยได้หรือ ตลอด 2 ปีที่เขาทุ่มเทเดินทางระหว่างอ่างทอง มากรุงเทพฯ ทุกเย็นวันศุกร์เพื่อติวเข้มเข้านายร้อยนั้นเขาจึงมีความหวังเต็มหัวใจ เมื่อผลสอบออกมาเป็นไปตามที่คนทั่วไปคิด ทำให้เขาถึงกับต้องถูกห้ามเข้าโรงพยาบาลและต้องการไปเริ่มชีวิตในโลกหน้า

“เมื่อ 18 ปีที่แล้วแม่ยังไม่คิดจะทำลายลูกเลย แล้วทำไมวันนี้ลูกถึงคิดจะทิ้งแม่ไป”

คำพูดของแม่เพียงประโยคนี้ ทำให้เขาเปลี่ยนวิธีคิด

และตัดใจจากความเสียใจได้เพียงชั่วข้ามคืน

และหันมามองที่ต้นทุนชีวิตตัวเองซึ่งครอบครัวหยกมี

อาชีพปลูกผักสลัดอินทรีย์ ที่ผ่านมาผู้เป็นพ่อได้

พยายามวิเคราะห์และคิดค้นสูตรของดินและปุ๋ยหมัก

ต่างๆ สำหรับปลูกผักสลัดมาโดยตลอด แต่ก็ยังไม่

ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร หยกจึงเริ่มคิดต่อจากผู้เป็นพ่อและทดลองวิธีการปลูกด้วยรูปแบบต่างๆ

เฝ้าสังเกตวันแล้ววันเล่าจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ จึงยื่นเรื่องขอตรารับรองออร์แกนิกไทยแลนด์

Organic Thailand และได้รับการรับรองเป็นเด็กคนแรกที่มีอายุน้อยที่สุดในประเทศที่ได้รับตรานี้

และศึกษาวิธีการการตลาดโดยการเดินไปหาลูกค้าเอง จนทุกวันนี้เขามีออเดอร์ผักสลัดต่อเดือนร่วม

1,000 กิโลจนต้องขยายพื้นที่ปลูกและขยายความรู้ที่มีไปอย่างกว้างขวาง หลังจากหยกเรียนจบ

ชั้น ม. 6 เพื่อนๆ ต่างก็แยกย้ายไปสู่รั้วมหาวิทยาลัยตามที่ฝัน ซึ่งหยกก็ไม่ต่างกัน เพราะหลังจากที่

เขาหันหลังให้กับรั้วโรงเรียนและหันหน้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยที่ชื่อว่า **“มหาวิทยาลัยชีวิต”**

ติดตามเรื่องราวของเขาได้ที่นี้

http://tvburabha.blogspot.com/2016/08/blog-post_36.html

ขอบคุณภาพและเรื่องราวจากรายการคนค้นคน